

Tristete

Irina Cristina Țenu

E trist să simți cum trece timpul
E trist să îți privești chipul-n oglindă
Și să-ți dai seama că nu mai e la fel ca altădată.
E trist să privești înapoi spre trecut
Spre-acea perioadă-n care
Te bucurai de orice clipă
Și parcă timpul nu trecea așa repede.
E trist...
Căci vremurile în care tu
Nu știai că viața-i trecătoare
S-au dus și nu o să mai vină...
E trist fiindcă luat de valurile vieții,
De tinerețea ce treptat s-a dus și ea
Tu în sfârșit ai înțeles că,
Viața nu este deloc o cursă fără de sfârșit...
Ci una chiar extrem de scurtă.
E trist căci acum când tu
Abia ai început al vieții gust să-l simți,
Când tu ai vrea să faci
Ceea ce n-ai putut face cândva...
Acum tu nu mai poți,
Căci timpul a trecut,

Ceasul a sunat și ți-a indicat

Că ceea ce tu vrei să faci

Nu se mai poate...

Dar cum inima în tine bate cu putere

Cum sufletul îți este parcă mai tânăr ca niciodată...

Începi să-nveți conștiincios

Să te bucuri de tot ce îți oferă viața

De fiecare răsărit de soare

De fiecare clipă

Ce îți este în dar oferită.